

Postmottak@hod.dep.no

Vår referanse:2010/0194-3-008

Deres referanse:201000558-/KBD

Dato: 12. august 2010

Saksbehandler: Fagavdelingen ved
Helseforetakenes senter for pasientreiser
ANS

Høringsuttalelse fra Helseforetakenes senter for pasientreiser ANS vedr. forslag til forskrift om stønad til helsetjenester mottatt i et annet EØS-land

Det vises til brev av 05.05.2010 vedrørende høring i forbindelse med forslag til forskrift om stønad til helsetjenester mottatt i et annet EØS-land.

Innledende bemerkninger:

Helseforetakenes senter for pasientreiser ANS (Pasientreiser ANS) er et ansvarlig selskap som eies av de fire regionale helseforetakene, hvor hovedformålet er å oppfylle de regionale helseforetakenes "sørge for ansvar" på området pasientreiser.

Pasientreiser ANS har gjennomgått forslaget og vi stiller oss positive til utkast til forskriften. Det påpekes at vi hovedsakelig har gått i dybden på vårt kjerneområde, det vil si dekning av reiseutgifter og den praktiske gjennomføringen rundt dette.

Når det gjelder kommentarene til de enkelte bestemmelsene i forskriftsutkastet (punkt 12), bør disse tas med i forskriften som merknader til de enkelte paragrafer. Lignende er gjort i syketransportforskriften, og fungerer som et nyttig hjelpemiddel for saksbehandlerne.

Forskriftsutkast § 3 – hvilke typer helsehjelp det ytes stønad til:

Dersom praksis vil vise behov for at det utarbeides en liste over henholdsvis sykehusbehandling og ikke-sykehusbehandling, bør HELFO som ansvarlig instans få i oppgave å utarbeide felles liste som blir gjeldende på området.

Forskriftsutkast § 9 – reise- og oppholdsutgifter:

Ordlyden i § 9 fremstår som lett forståelig med hensyn til de vilkår og begrensninger som gjelder. Dette gjelder særlig presiseringen i siste ledd.

Erfaringsmessig vet vi at de fleste pasienter velger å benytte helsetilbudet i sin nærhet. Forskriften er også begrenset til reise til nærmeste sted. Dersom pasienter likevel velger behandling i annet EØS-land, vil altså refusjonen begrenses til dekning av utgifter til nærmeste sted der helsetjenesten kan gis i egen bostedskommune eller helseregion. Innføringen av forskriften vil derfor etter det Pasientreiser ANS forstår, ikke medføre store økonomiske kostnader for helseforetakene.

Forskriftsutkast § 13 – krav om dekning av reise- og oppholdsutgifter:

Forslaget innebærer at det er HELFO som skal saksbehandle krav om stønad til helsehjelp i annet EØS-land etter folketrygdlovens § 5-24a.

Slik Pasientreiser ANS forstår forslaget skal krav om stønad til helsehjelp i annet EØS-land og krav om dekning av reise- og oppholdsutgifter i denne forbindelse sendes samlet til HELFO.

HELFO vil vurdere om vilkårene for stønad til helsehjelp er oppfylt. Dersom vilkårene er oppfylt, skal HELFO sørge for at kravet om dekning av reise- og oppholdsutgifter oversendes Pasientreiser for vurdering av Pasientrettighetsloven § 2-6.

Pasientreiser ANS ser en del praktiske utfordringer ved denne ordningen. Det må blant annet klargjøres:

- hva slags dokumentasjon HELFO skal sende over til Pasientreiser ANS sammen med kravskjema
- hvordan vi skal håndtere saker hvor pasienter sender krav direkte til Pasientreiser ANS
- hvordan vi informerer pasienter og saksbehandlere om ordningen
- endringer i vårt saksbehandlersystem, PRO
- hvilke pasientreisekontor som skal saksbehandle kravene/vurdering av nasjonalt kontor
- hvordan kostnadene skal fordeles mellom de regionale helseforetakene

Det vises til § 13, 1. ledd, 2. setning hvor det fremgår at kravet fremsettes på særskilt skjema. Pasientreiser ANS ønsker at det synliggjøres at det er det eksisterende kravskjemaet til pasientreiser som skal benyttes. Dette kan enten gjøres ved at dette tas med i ordlyden eller at dette konkret nevnes i merknaden til bestemmelsen.

Foreldelse:

Det står i høringen under punkt 8.1 at forskriften vil følge folketrygdlovens regler om foreldelse. Folketrygdloven § 22-14 viser til lov av 18. mai 1979 nr. 18 om foreldelse av fordringer. I dennes § 2 står det at den alminnelige foreldelsesfrist er 3 år.

I syketransportforskriften § 15, tredje ledd er foreldelsesfristen seks måneder for krav om refusjon av dekning av reiseutgifter.

Det vil altså være ulik foreldelsesfrist for reiser til behandling som er mottatt i Norge og behandling som er mottatt i et annet EØS-land. Vi ser utfordringer med en slik praksis. Vi kan se at det er grunner som taler for en foreldelsesfrist på 3 år når behandlingen er mottatt i et annet EØS-land fordi det kan være vanskelig å skaffe all dokumentasjon. Det er også rimelig at støtte til behandling etter folketrygdloven § 5-24 a samsvarer med de øvrige bestemmelser i folketrygdloven. Men det kan gi urimelige utslag at en pasient får utvidede rettigheter til dekning

av reise når han mottar behandling i et annet EØS-land i forhold til hva han har når han mottar behandling i Norge.

Marit Kjøbro

Administrerende direktør

Hilde Holt

Fagsjef